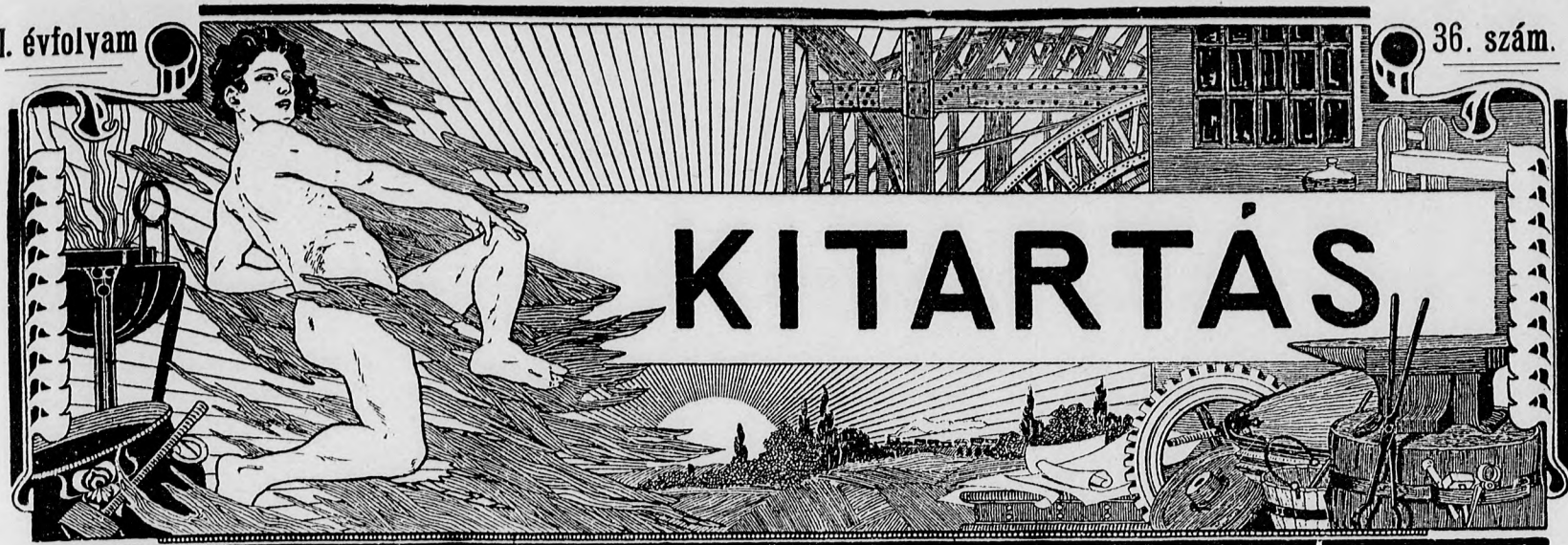

1900. szeptember hó 9-én.

II. évfolyam

36. szám.

Vasutasok, gyári és ipari alkalmazottak ismeretterjesztő hetilapja.

MEGJELENIK VASÁRNAPONKINT.

Előfizetési díj:
Helyben és vidéken postaküldéssel . . . . 24 korona.
Az előfizetők baleset általi halál, állandó vagy részleges munkaképtelenség esetére a Nemzetközi Baleset Biztosító Részvénytársaságnál 2000 koronára vannak biztosítva.

Felolós szerkesztő:
SZENTESSY GYULA.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
BUDAPEST,
VIII. ker., Köztemető-út 3. sz.
Telefon szám 58-61.

Az egyesület minden egyes tagja 60 éves koráig állandóan biztosítva van baleset ellen.

Segély a végszükségben.

A „Kitartás“ kölcsönösen segélyező-egyesület kétezer (2000) koronát fizetett ki Horváth János volt tagtárs, vasuti munkás örökösének, ki tolatás közben oly szerencsétlenül került a vasuti kocsik közé, hogy egy havi kínos szenvedés után, daczára a leggondosabb ápolásnak, jobblétre szenderült. Nem a nagyhangu dicsekvés adja ezt tudtára tagjainknak; hiszen kötelességét teljesítette csak a „Kitartás“, mikor daczára annak, hogy Horváth János csak két hónapig volt tagja egyesületünknek, baleset által bekövetkezett halála után örököse, a legrovidebb idő alatt, megkapta minden levonás nélkül az őt megillető kártérítési összeget. Csak a száraz tényt konstatáljuk. Két hónapig volt tagja Horváth János a „Kitartás“-nak s ime a szerencsétlenség közepette, segítőkarját nyújtja a „Kitartás“ és felemelte a fájdalomtól leroskadt családot.

Megható jelenet volt az, midőn a „Kitartás“ képviselője Szombathelyre érkezett, a fájdalomtól porig sujtott hátramaradottnak, miután őszinte, szívből fakadt részvétét fejezte ki, kifizette a kétezer korona biztosítási összeget.

A szegény teremtés alig birt szóhoz jutni s könyek és zokogás között köszönte meg a „Kitartás“ nemes eljárását s az összes jelenlevőknek könyült szemében a meghatottságtól.

De nemcsak eddig terjedt a „Kitartás“ nemes, emberbaráti felfogása! Mikor a szerencsétlenség megtörtént, mely egy csapásra nyo-

morba döntötte a családot, a „Kitartás“ segítőkarját nyújtva, azonnal adott akkora *előleget* a családnak, mely elég volt arra, hogy a szűkölködéstől megmentse őket, tette pedig ezt egyedül azért, hogy segítsen a családon addig is, míg biztosítási ügye lebonnyolítóig a biztosító-társulatnál.

Ez a „Kitartás“! Így jár el a „Kitartás“ mindenkoron! A mult héten bocsátottuk ki felhívásunkat tagjainkhoz, melyben lelkes munkára szólítottuk fel mindenkit. Akkor még alig tudtuk, hogy rövid pár nap múlva 2000 koronát fizetünk ki nemes, önzetlen eljárásunk bizonyosságául. De nem is volt arra szükségünk. Jól tudjuk mi, hogy tagjaink mindenkor szívükön hordozzák egyesületünk ügyét. Nekünk nincs szükségünk jótetteink fitogtatására. Látja az Isten és tudják tagjaink.

Itt közöljük a kifizetett 2000 koronáról szóló köszönetnyilvánítást:

Köszönetnyilvánítás.

Fiam, Horváth János kocsirendező a magy. kir. államvasutak szombathelyi állomásán, folyó évi június hó 22-én tolatás alkalmával a kocsik közé kerülvén, oly szerencsétlenül sérült meg, hogy egy havi kínos szenvedés után, daczára a leggondosabb ápolásnak, folyó évi július hó 23-án elhalt.

Már maga a baleset által is közel voltam a kétségbeeséshez. Segítségemre jött azonban a »Kitartás« kölcsönösen segélyező-egyesület, amennyiben daczára annak, hogy boldogult fiam csak alig 2 hónapja volt tagja az egyesületnek, mégis azonnal, a baleset megtörténte után, az ápolási költségre s

szorult helyzetem javítására nekem 200 korona előleget küldött.

Fiamnak — ki aggkoromra majdnem egyedüli támaszom volt — bekövetkezett halála által a legnagyobb anyagi helyzetbe jutottam volna. Segítő és vigasztaló kezeit azonban a »Kitartás« ismét felém nyújtotta az által, hogy baleseti segélyként mai napon 2000 azaz kétezer koronát kezeimhez kifizetett.

Mély hálával eltelve, szívem mélyéből mondok köszönetet a »Kitartás«-egyesületnek mindezen nemes

és emberbaráti cselekedeteiért s az árvák és özvegyek igaz áldását kérve részére a Mindenhatótól, őszintén óhajtom, hogy bár minél többen ismernék meg ezen egyesület nemes és hasznos tevékenységét.

Szombathely, 1900. szeptember hó 3.

Előttünk mint tanuk:

Györffy Lajos,

máv. képviselő.

Dobos Elek.

Németh Julianna + + +

néviró.

Palacsek Andor.

Segélyezések kimutatása. Betegsegély.

Tagkönyv szám	Név, foglalkozás, lakás	Betegsegélyt élvezett		
		tól	ig	összeg
820	Müller Adolf, máv. kocsilakatos, Péczel	V/28	VI/12	20 kor.
1291	Hegyi Endre, mozd.-felvigyázó, Kis-Czell	V/28	VI/12	20 »
571	Stetic József, máv. esztergályos, Fiume	V/28	VI/19	30 »
1574	Rozner Jakab, máv. munkás, Verőcze	V/28	VI/11	20 »
1000	Kanyicska Boldizsár, váltóőr, Budapest	VI/10	VII/7	40 »
820	Müller Adolf, máv. lakatos, Péczel	VI/13	VII/9	40 »
570	Wiesner Adolf, máv. szertárvezető, Fiume	V/29	VII/5	50 »
645	Török János, pályáőr, Uj-Arad	V/29	VII/9	60 »
1843	Szücs Gábor, máv. fűtő, Budapest	V/29	VII/9	60 »
1574	Rozner Jakab, máv. munkás, Verőcze	VI/12	VII/9	40 »
408	Seres Henrik, máv. raktárnok, Kassa	V/28	VII/9	60 »
1102	Rác Dániel, főkalauz, Segesvár	VI/28	VII/19	30 »
1291	Hegyi Endre, mozd.-felvigyázó, Kis-Czell	VI/13	VII/9	40 »
570	Wiesner Adolf, szertárvezető, Fiume	VII/5	VII/9	10 »

Balesetsegély.

Tagkönyv szám	Név, foglalkozás, lakás	Baleset minősége	Összeg
			korona
1595	Bloch Albert, lakatos, Budapest	jobbkez mutató ujj sérülés	80
958	Choldin Illés, máv. előmunkás, Csákovár	bal láb térdén alul elvesztése	1000
108	Mikulčik István, máv. fűtő, Rákos	bal kar elvesztése	1000
1071	Basiszta Pál, lakatos, Kassa	balkéz gyűrűs ujj sérülése	40
1005	Czifrik András, kőműves, Selyp	balkéz mutatós ujj sérülése	80
2122	Dabi József, kocsitisztító, Budapest	halál	100
1340	Feldhofer Luka, pályamunkás, Kostajnicza	jobbkez sérülés	200
97	Jóvér Mihály, Rákos	balkéz középujj merevsége	80
1506	Harmos Péter, Pásztó	lábtorés	400
1265	Klein Henrik, kocsitisztító, Budapest	négy lábujj elvesztése	208
3261	Németh Béla, lakatos, Budapest	jobb szem sérülése	500
1924	Szalay János, gépkovács, Budapest	balk. mut. ujj két ízének elv.	160

Agárdy István, vasuti munkás, Ujpest, az ügyének végleges lebonyolításáig 104 kor. előleg.

Halálségély.

Tagkönyv szám	Név, foglalkozás, lakás	Milyen czimen ?	Összeg
			korona
502	Kropf Emil, máv. előmunkás, Zemir	neje halála után	300
585	Csehszombat István, lakatos, Köpesd	» » »	300
1384	Nagy Imre, p.-őr, Hidas-Németi	» » »	300
944	Nehuta Gusztáv, vonatmálházó, N.-Becskepek	» » »	300
1031	Galba Máttyás, máv. szivattyuőr, Lipótvár	» » »	300

Harcz a munkanélküliség ellen.

A munkanélküliség a mai társadalom borzasztó rákfenéje. Ez ellen védekezni kell, mint ahogyan az emberiség minden gonosz és veszedelmes ellen védekezik.

A munkanélküli emberiség, hogyha idejekorán meg nem menthető, olyan rohamosan gurul a lejtőn lefelé, hogy azután eléri az elzúllás legszélső fokát, amikor az elkeseredett, éhes ember kezében megvillan a kés és gyilkol.

Számtalan példa van erre és a törvényszéki tárgyalások látogatói tudják, hogy a bűnösök gyakori felelete, amikor a bírák megkérdik, hogy a rablást, avagy rablógyilkosságot mért követték el, az, hogy nem birtam munkát kapni, éheztem, fáztam és elkeseredésemben raboltam, gyilkoltam.

Az olasz királygyilkos is azt mondta a vég-tárgyaláson, hogy az olasz nép nyomorát boszulta meg azzal, hogy Umberto királyt agyonlőtte.

Az éhes emberekből, a nyomorgók megdöbbenetteen nagy táborából, kerülnek ki a legelkeseredettebb anarkisták.

A jótékony emberek nagy összeget áldoznak arra, hogy a szegényeket gyámolítsák. A könyörületesség bármily szép dolog, százezer forintok szétosztása után egy-egy szegényre olyan csekély összeg esik, hogy bizony már másnap újra kezdheti a nyomorúságot, pedig mindennap nem akad a részére egy jótékony milliomos.

A munkanélküliség ellen folytatott társadalmi harcot addig folytatják, míg egyes munkanélkülieket egyelőre olyan biztos helyzetben nem tudnak, hogy kenyerüket tisztességgel megkereshetik.

A munkanélküliség közvetlen okai főképpen: a gépek nagymérvű terjedése, a munkaerőnek a fővárosba való torlódása, a saisonmunka, üzletpangás, rendkívüli esetek, a melyek a munkások nagymérvű elbocsájtását vonják maguk után, és végre, a legfőbb baj, a munkakerülés.

Nálunk ez idő szerinti annyit tettek a munkanélküliségből származó bajok ellensúlyozására, hogy megnyitották a munkaközvetítő-intézetet és a józsefvárosi közjótékonyági intézet foglalkoztató telepét.

Ezek még kezdeményezések, de idővel az elültetett magból is terebélyes fa lesz.

Gelléri Mór, az Országos Iparegyesület jeles igazgatója, egy most megjelent magvas tanulmányában foglalkozik ezzel a kérdéssel és becses anyagot hordott össze a kérdés előzményeire és fokról-fokra való fejlődésére nézve.

A rendkívül érdekes és tanulságos adatok közül, addig, míg a kérdésre alkalommal vissza nem térünk, nem említünk mást, csupán azt, hogy már 1854-ben keletkeztek Németországban, Bonnban, utasfogadók és leányfogadók, ahol a tartózkodás naponként 75 fillérbe került. Munkanélküli leányokat is így szállásoltak el.

Hollandiában később egész munkágyarmatok keletkeztek. A francia, valamint az angol munkástelepek nagyszerű fejlettsége ismeretesebb.

Petru és Mitru, a vaddisznó-vadászok.

Sehol annyi jóízű anekdota, mint a vadászéletben. Ha pihenőre összegyűlnek a vadászok a sátoros lombu fák alatt, vége-hossza nincs az anekdotázásnak, mely természetesen jobbára a vadász-

életet parodizálja egészséges, jóízű humorral. Egy ilyen jóízű vadászanekdótát mesél most a »Vadászlap«-ban Pálosy Dénes két jámbor tót legényről, Petruról meg Mitruról, kik egyszer vaddisznó-vadászatra vállalkoztak

Petru és Mitru — ugymond — beismerték egyszer előttem sok biztatásra, hogy volt valaha dolguk disznóval. Két esztendővel ezelőtt történt, — beszélte — amikor sok vadkan volt a felvégen. Minden éjjel kijártak a disznók a Sötét-völgyből a kukoriczásokba s ott reggelig garázdálkodtak. Petru egyszer azt mondta, hogy jó volna fogni egy-kettőt, többet érne husz nyulnál. Csináltunk egy nagy, erős hálót s felállítottuk a disznók járásába, de másnap se disznót, se hálót nem találtunk. Gondoltuk, hogy elvitte valaki s csináltunk még egyet, felállítottuk s a közelben levő nagy fára mászva, lestük az eredményt. Éjjel felé egy egész konda csörtetett a háló felé. Az első darab be is ment a hálóba s a háló le is csapódott, de a bestiamintha észre se vette volna, egy pillanat alatt úgy összeszaggatta az erős spárgákat, mintha pókháló lett volna s huzta maga után még vagy husz lépésre s ott hagyta. Elszörnyűködve szálltunk le a fáról s hazáig egy szót sem szoltunk. Otthon Petru csak annyit mondott, hogy így aligha fogunk disznót. Megpróbáltuk sövényhálóval is, de azt is, mint a pozdorját, törték széjjel a disznók. Petru egy hétig nem tudott aludni. Egyszer csak azzal állott elő, hogy jó volna, ha puskánk volna. Minek az? kérdeztem én, hiszen egyikünk sem tud vele bánni.

— Nem sok kell ahoz — mondta Petru. — Meglővi az magától is a disznót.

Erre én sem szoltam semmit s ő is elhallgatott. Másnap Petru haza hozott egy rongyba csavart egycsővű puskát s azt mondta, hogy a kovácstól vette két forintért s az első disznó egyik sonkájáért. Hozott még egy marék puskaport, tíz kapszlit s két marék régi patkószeget. Láttam, hogy Petrunak mint csillog a szeme s milyen édesen szorongatja és simogatta a puskát s beleegyeztem a vételbe, de kikötöttem, hogy én el nem sütöm, pedig — amint láttam — ő sem volt hajlandó arra. Egy egész nap és egész éjjel törtük a fejünket, hogy miképpen lehetne úgy löni, hogy mi ne legyünk ott; végre Petru kitalálta, hogy kikötjük a puskát. A következő holdvilágos estén kimentünk a disznójárára s kivittük a puskát, melyet a kovács megtöltött jó erősen egy marék patkószeeggel. Vittünk még két karót s egy hosszú madzagot. Az egyik karóra alul másfél arasznyira felkötöttük a puskát s a ravaszra ráerősítettük a madzagot, úgy hogy a karót megkerülve, a másik végét a messze levő másik karóhoz vittük s ahoz kötöttük, így a madzag a földtől másfél arasznyira volt kifeszítve. Ha jön a disznó, a madzagot meghuzza, a puska elsül s »trekut« . . . Egy nagy fára másztunk és strázsáltunk. Mindjárt az első éjjel hat bestia jött ki az erdőből s mind a hat a két karó között ment át s a legnagyobb csodálkozásunkra a puska nem lőtt. Leszálltunk a fáról s megnéztük, hogy mi a baj. Hát biz az a baj volt, hogy Petru nem huzta fel a kakast. Elintézve a dolgot, újra felmásztunk a fára, de reggelig sem mások nem jöttek, sem a már elmentek vissza nem jöttek. Három éjjel hiába vártunk a lövésre, pedig minden éjjel kijöttek a disznók, de vagy jobbra, vagy balra mentek el a karóktól; mondta is Petru, hogy »a szegény em-

bernek szegény a szerencséje is! . . . A negyedik éjjel három vadkan jött s közülök kettő neki ment a madzagnak. A kakas lecsapódott, de a puska nem sült el. Leoldottuk a puskát s visszavittük a kovácshoz, hogy savanyítsa be, nem ér az semmit. A kovács megnézegette a rozoga szerszámot s azt mondta, hogy nem a puska rossz, hanem a kapszli megázott. Új kapszlit tett s biztatott, hogy próbáljuk meg újra. Én nem igen voltam hajlandó s jobban szerettem volna a két forintot visszakapni, de Petru a puska mellett maradt. A következő este újból kimentünk s rendbe hoztunk mindent. A puska fölé ernyőt kötöttünk s felmáztunk a strázsa-fára. Alig lehetett féltíz óra, szólt a puska, még pedig akkorát, hogy majd leestünk mind a ketten a fáról. Mikor magunkhoz tértünk, azt kérdeztük egymástól, miért lőtt a puska, hiszen a disznók az erdőből nem jöttek ki, mert bár felleget az ég, de észre kellett volna vennünk! Mikor csend lett mindenfelé, óvatosan leszálltunk a fáról s a puskát, hátulról megkerülve, fölkerestük. Biz az el volt sülve, a karó félig kidőlve s a madzag a földön. Nagy óvatosan a madzag mellett mentünk, míg egyszer egy nagy állatra bukkantunk. Petru örömeben felordított: »Itt van a disznó, megvan a disznó!« Én ugyan kételkedtem, de amikor megtapogattam, meggyőződtem róla, hogy biz az egy valóságos disznó. Nagy fáradsággal és még nagyobb örömmel czipeltük a zsákmányt a kovácshoz, hogy tüzes vassal pörkölje le s a kialkudott sonkarészt vegye ki. A kovács esze nélkül ugrott ki ágyából arra a hirre, hogy disznót hoztunk. Amíg tüzet csinált, vasat tüzesített, beczipeltük disznónkat a műhelybe s azon törtük a fejünket, hogy milyen legyen az eseményhez méltó áldomás. A kovács lámpásánál gyönyörködtek az áldozatban, míg egyszer csak a kovács gyanus arcfintorgatásokkal fejezte ki nemtetszését. Végre megszólalt:

— Brátyek, ez disznónak disznó ugyan, de nagyon fekete s nagyon ismerős. Éppen olyan, mint az én kocám. Fordítsátok csak meg. Az én kocám bal lapoczkáján egy hasítás forradás látszik. Megfordítottuk az állatot s szótlánul bámultuk a felfedezett forradást. Petru jutott legelőbb szóhoz s fejét vakarva csak annyit mondott:

— Ilyen a szegény ember szerencséje, egyszer lő életében vaddisznót s mire haza viszi, szelid lesz belőle.

Huszonnyolcz pengő forintban egyeztünk ki a kovácsal, ki látva siralmas helyzetünket, a kikötött sonkáról is lemondott. A disznótort ugyan megtartottuk, de olyan szomorú volt az, mintha mindenikünknek az orra vére folyt volna. Másnap megmondtam Petrunak, hogy nem való szegény embernek a puska. Mert vagy elsül, vagy nem. Ha elsül, csak kárt okoz, ha nem sül, hasznót nem hoz. Szó nélkül szedtük szét a már 30 forint értékre emelkedett szerszámot s csepü közé rakva, eldugtuk az eresz nád- és szalmakévéi közé, úgy hogy még magunk sem találjuk meg soha. . . .

A pejók.

— Irta: Schvarcz Gábor —

Nem volt szebb leány az egész faluban, mint Bogár Juliska. Ajka piros volt, mint a koráll, arca pedig fehérebb volt a carrarai márványnál, és ki

annak éjsötét szemeibe csak egyszer is belenézett, megittasult tőle.

■ Bolondult is utána a legénysereg, de még a szomszéd falu legényei is, és miatta gyakran elpüfölték egymást.

Vasár- és ünnepnapok délutánjain, midőn a fiatalság a »Nagy korcsma« udvarán jött össze a félszer alatt, hol a rézdudák fülhasító hangjai mellett járták a szilaj-tüzes csárdást, minden legény csak vele akart táncolni, a többi leányok legnagyobb boszuságára. Őt akarta mindegyik, és a közös akaratnak rendszerint az lett a vége, hogy a legények ököltre mentek és alaposan helybenhagyták egymást.

A fiatal süldő legények, kik a vele való táncz vágyát nem merték érvényesíteni, a kör szélére huzódtak és irigy pillantást vetettek az »első legény« felé, kivel Juliska tánczolt s a legény e feletti jókedvében nagyobbat kurjantott.

Pedig az »első legény«, valamint a többi legények sem dicsekedhettek avval, hogy Juliska vonzalmának legparányibb részével is birnának.

Büszke is volt leányára Bogár István uram. Gyakran mondogatta, hogy »a ki a leányomat el akarja vinni, az olyan négy fekete pejkövel jöjjön, mint Juliskának a szeme«. De ki látott már oly fekete pejkót és még hozzá négyet, mint az ő ragyogó fekete szemei.

De ha a sziv megmozdul és felébred álmából, nem a pejkokra gondol, mint ahogy Juliska sem gondolt azokra s szinte fázott, ha az apja idézett szavait hallotta.

Mert ne higyük ám, hogy Juliska nem volt szerelmes. Szerelmes volt biz ő fülig, csak hogy ezt titokba mondom, mert nem szeretném, ha mások, különösen az apja meghallaná, mert a kit ő szeretett, nem volt annak négy pejkója, de még egy rossz gebéje sem. Szegény volt az, mint amilyen szegény szokott lenni egy szolgálólegény.

Ne keressük őt a többi legények között, úgy sem találjuk. Otthon van ő mindig, végzi a dolgát, mint senki más. Ő feküdt le legkésőbb, ő kelt fel legelőbb, mire Bogár uram felkelt, rendben volt minden.

Ebből tudhatják, hogy Juliska szívének választotta Bogár uram szolgálója volt, kit még gyermekkorában vett magához.

Helyre legény lett egy pár év múlva a Józsi gyerekből, egyenes, sudár termete lett, mint a nyárfának, erős és hajlékony, mint egy leopárd és emellett szelid, mint egy fiatal bárány. A dolgot is mindig ott fogta még gyermekkorában is, a hol kellett. Ő szántott, vetett, kaszált, ellátta a lábas jószágot, ő rakta meg a kazalt, úgy hogy gazdájának valóságos gyönyörüsége telt benne, csak az ellen volt kifogása, hogy egy idő óta komor, szótlán volt.

Ha este dolgát végezte, míg a jószág az istállóban szénázott, kiült a kis háromlábú székre az istállóajtó elé és kurta száru pipájából lomha füstöt eregetve bámult az est rejtelmes szürkeségébe szótlánul, borongós egykedvűséggel, de ha figyelniék reá, hallanánk, hogy néha-néha akkorát sóhajt, hogy az alvégi kis malmot is elhajtáná.

Mi baja ennek a legénynek? Tünődött sokszor Bogár uram, s ha kérdezte, csak annyit felelt lakonikus rövidséggel, hogy »semmi« s többet ki nem lehetett belőle huzni még harapófogóval sem.

Pedig tudhatta volna Bogár uram, hogy mi bántja a legényt. Hát mi baja szokott lenni egy

huszonkét éves legénynek, ki naponkint lát egy leányt, kinek szeme tüzes, mint a déli nap heve, és fényes, mint a legtisztább gyémánt.

Tudhatta volna biz ő kelme, hogy mi baja a legénynek, mert hisz ő sem volt különb a Deákné vásznánál, kérdezzék csak meg kedves élete párját, ha nem hiszik.

De a leány nem azért leány, hogy az ilyent észre ne vegyen, s Juliska bizony elfelejtette a pejkókat, megszerette a legényt.

* * *

Este van. Néhány legény egymásba kapaszkodva, ordítja még végig a falut, azután azok is hazafelé ballagnak.

Csendes minden. A házakban itt-ott pislog még néhány mécses lángja, azok eltűnedeznek lassankint és sötét szemeivel szétterjed az éj, a szép csendes nyári éjszakát csak olykor-olykor zavarja meg egy-egy kutyaugatás.

Nézzünk be Bogár István portájára egy kicsit.

A ház hátulso részében, a félszer mellett, szorosán egymáshoz simul egy fiatal pár és susognak édesen, szerelmesen, bizalmasan. Forró ajkaik szorosan egymáshoz vannak tapadva, mintha sohasem akarnák széjjel választani. Nem láttak, nem hallottak semmit, csak szívüknek lázas dobogását. Nem vették észre, hogy az ajtó csendesen kinyílt, és hogy a küszöbön Bogár István áll. Kezét ernyőként szemei elé tartja és látja őket, mint csókba fulva, egymást átkarolva tartják. Egy ugrással mellettük termett. Kitépte őket egymás karjaiból és kitört belőle az indulat.

— Hát ezért neveltelek emberré, így hálalod meg a jóságomat te akasztófa virágja! Pusztulj, takarodj ki a házamból, ne is lássalak többet . . .

— Édes apám — kérlelte a leány. De az mintha nem is hallotta volna a leányának esdeklő szavát, kezénél fogva odalódította a konyhaajtóhoz.

— Ne bántsa őt gazda uram. Elmegyek portájáról úgy is. Mit is akartam én, nyomorult koldus, a tizenkét ökrös Bogár István leányától. Ne haragudjék, hogy így történt. Itt nevelkedtem fel a házában, egyedüli óhajom volt, hogy visszaszolgáljam jóságát. Minden szava szentírás volt előttem, az most is, azért el is megyek, úgy hogy híremet sem hallja többet. Áldja meg az Isten.

A legény a kertajtón keresztül gyors léptekkel távozott.

A gazda még hallotta lépteinek nesztét, még hallotta, mint ropog a tarró lábai alatt, míg végre a távolban elhalt, és ő még mindig egy helyen állt némán, gondolatszegetten — várta, hogy visszajön a neki kijáró bérért. De nem jött . . .

Harmadnap két hullát fogtak ki a szőke Tiszából. Szorosan tartották akkor is egymást átkarolva, mint szerelmük fellobbanásának hajnalán.

REGÉNY-ESARNOK.

A lelencz.

— Irta: Gara József. — (Folyt.)

XVI. FEJEZET.

Apa és fiu.

Alig érkezett meg Krasznay segédeivel, nem-sokára rá megérkeztek Kerényi gróf segédei is. Krasznay, midőn a gróft meglátta, minden izében megreszketett. Kerényi nagyon komor volt, de a félelemnek még csak halvány érzete sem szorongatta. Amint leszálltak a kocsiról, a segédek összejöttek. A két fél szembe állt egymással. Ekkor a lovagias szabályokhoz mérten, az egyik segéd, még pedig az alezredes, felszólította a feleket a kibékülésre. Természetesen első sorban a hadnagyhoz, mint sértett félhez intézte szavait. A gróf röviden »nem«-mel felelt.

Most az ezredeshez fordult a békitő alezredes. Krasznay előlépett és egyenesen Kerényihez lépett. A segédek meglepetve néztek össze, de egészen meghökkennt Kerényi is Krasznay férfias hangon szólt:

— Hadnagy ur, én önt felhevülésemben minden igaz ok nélkül megsértettem, ha férfias, katonához illő dolog a fegyveres mérkőzés, azt hiszem, férfias dolog a hibának beismerése és a bocsánatkérés. Én sajnálom a történeteket s itt e helyen, amelyen egyiknek vére folyni kellene, ezennel megkövetem. E szavak után az ezredes kezét nyújtá.

Tivadar, ki ennek az embernek csak szitkozódó, bántó szavait hallotta eddig, megkövülten állt. Hát így is tud beszélni? S ha nem csalódott, még könyeket is látott csillogni az ezredes szemében, amíg beszélt. Önkénytelenül kezét nyújtá, amit az ezredes hévvel szoritott meg. Azután hirtelen segédeihez fordult Tivadar.

— Elegendő ez, uraim, az elintézésre?

A segédek, akik szintén rendkívül meg voltak lepve, még nem is juthattak szóhoz, mikor az ezredes felelt:

— Igen, elegendő. Annyival inkább az, mert én fegyverre, bocsánatkérés után, semmi szín alatt sem viszem az ügyet. A gyávaság látszata alól felment multam, amelyben tizennégy súlyos párbajt éltem át. Most én vétettem, beismertem e sértés jogtalan, igaztalan voltát, s e mellett nő vette tiszti becsületszavamat arra, hogy nem verekszem. Én megtartom szavamat. Ez az egész elintézés pedig annál inkább sem feszélyezheti az urakat, mert én úgy is nyugalomba vonulok.

A tisztok e kijelentés folytán újabb meglepetésbe estek. Kerényi is megszólalt.

— Én a magam részéről ugyanazt jelentem ki. Én is leteszem az uniformist. Anyám óhaját teljesítem ezzel.

Erre meg Krasznay ámult el igazán.

— Ön megválí a katonaságtól?

— Igen, ezredes ur. Édes anyámnak a leg-hőbb vágyát teljesítem vele.

Ezzel újból kezét fogtak. Az alezredes kijelentette, hogy az ő küldetésük véget ért. Elbucsuztak tehát egymástól valamennyien.

Még a kapitány mondotta Kerényinek:

— Én nagyon sajnálnám, ha csakugyan itt hagynád a katonai pályát. Jó katona vagy, derék bajtárs és diszére válsz a hadseregnek. Ha lehet, változtasd meg szándékoat és bírd rá a grófnét, édes anyádat.

— És ezt én szereztem — mondá fogai közt mormolva az ezredes.

Ujabb bucsuzkodás után a párbajozó apa és fia elvált egymástól.

* * *

P a r k b a n.

Tivadar elborulva válaszolta :

— Azon már nem lehet segíteni. Én egészen komolyan elhatároztam, hogy elhagyom a katonaságot, mely számomra mindjárt tisztí működésem hajnalán ilyen szoros töviseket termett.

Kerényi grófné kinos perczekeket élt át. Mikor fia kilépett segédeivel az ajtón, egészen elbénulva állt meg helyén. Már nem is tudta felfogni a helyzet borzasztóságát. El volt fásulva egészen. Csak midőn meghallotta a kocsit elrobogni, ocsudott fel

ideges kábultságából. Odarohant az ablakhoz. Már csak azt a porfelleget látta, amelyet lovaik felverték.

— Vége! — kiáltá kétségbeesetten. Nincs menekvés. Ez csak az Isten sujtó keze, amely így rendelé az apának és fiúnak találkozását.

kosci érkezett Kerényi Tivadar gróf hadnagy lakása elé. Ketten szálltak ki belőle.

Kerényi Tivadar gróf hadnagy és Krasznay Kálmán ezredes. A kapuban Kerényi udvariasan előre bocsátá az ezredest, aki azonban nem ment

H a z a f e l é.

Támolygó léptekkel járt-kelt a szobában, míg végre a kétségbeesítő gondolatok folytán eszméletlenül rogyott egy kerevetre.

* * *

A párbaj színhelyén történtek után egy bér-

egyedül, hanem derékon átölelve Tivadart, együtt léptek be. Mennyire hasonlítottak így egymáshoz, egymás közelében. Apa és fiu!

Amint benyitottak a szobába, rögtön észrevették, hogy a grófné eszméletlenül fekszik a pamlagon. Tivadar rémulten hozzáietett és felkiáltott:

— Anyám, mi bajod?

A grófné nem hallotta. Most mindketten az eszmélet nélkül fekvőhöz siettek és hozzáfogtak felélesztéséhez. A grófné csakhamar életjelt adott magáról, de arcza, szemei lázasak voltak. Amint felpillantott, az ezredest látta fölėje hajolva.

— Te vagy az, Kálmán?! — kiáltá láz-álmában.

Krasznay zavartan tekintett Tivadarra. Tivadar pedig mintegy magyarázni akarva anyja felkiáltását, mondá az ezredesnek:

— Azt hiszi, hogy az atyám van itt. Az én atyám is Kálmán.

A grófné mereven függeszté szemeit az ezredesre.

— Hol van fiam?! — kiáltá s minden erejét összeszedte, hogy felkeljen a pamlagról. Tivadar most szeretettel fölėje hajolva mondá:

— Légy nyugodt, én itt vagyok, anyám.

A hangra mintegy teljesen feleszmélt.

— Tivadar, te élsz?

— Élek, anyám, semmi bajom.

— Hát a párbaj?

— Az nem történt meg.

— Hála Isten! — szólt a grófné — s most már felült a pamlagra.

— Borzasztó álmaim voltak, — tette hozzá és csak most vette észre az ezredes jelenlétét.

Ezredes ur is itt van?

— Aggasztott az állapota, azért jöttem el én is Tivadarral, hogy megnyugtassam egészen, miszerint nem történt semmi.

— Köszönöm, ezredes ur, — szólt a grófné, kezét nyujtva, — sohasem fogom elfelejteni.

Az ezredes megszorította a grófné kezét s megindult hangon szólt:

— Egy kérésem volna, grófné.

— És az?

— Jőjjön családomhoz arra az időre, mig itt időzik.

A grófné zavartan kérdé:

— Hogyan?

— A legteljesebb kényelemről biztosítom.

— Fogadd el, anyám.

A grófné meglepetve nézett fiára.

— Elfogadjam?

— Én is arra kérlek, anyám.

— És a régi gyűlölség? — kérdé a grófné.

Most az ezredes szólalt meg.

— Annak vége mindörökre.

Kerényi magához vonta fiát és szeretettel kérdé tőle.

— Igaz?

— Igaz, anyám.

— Akkor én vagyok a föld legboldogabb teremtese.

Tivadar mosolyogva mondá:

— Nem is lenne már alkalmunk gyűlölködni.

— És miért?

— Mert az ezredes ur nyugalomba vonul.

— Igazság — szólt elkomorodva a grófné.

— Hanem — szólt derült arczczal Tivadar

— nyugalomba megyek ám én is. Egy hadnagy, ki nyugalomba vonul!

— Hát csakugyan, Tivadar?

— Ugy van, anyám. Meguntam a katonai életet.

— Tehát, ugyebár, elhatározta a grófné, hogy megtiszteli házamat?

— Nagyon sajnálom, nem tehetem. Férjem ugyanis nagyon nyugtalan miattam. Azonnal sürgönyözni fogok neki, hogy semmi baj. Tudatom azt is, hogy holnap este otthon leszek.

Az ezredes egészen elkomorodott.

— Megmásíthatatlan az elhatározása, grófné?

— Ugy van.

— De legalább egy látogatást tesz Tivadarral?

— Azt szívesen.

— Ugy, akkor én előre sietek és bejelentem látogatásukat nőmnek és leányomnak.

(Folytatása következik.)

VEGYES KÖZLEMÉNYEK.

Nyilatkozat. Alulírott kinyilatkozom, hogy a »Kitartás«-tól, melynek tagja vagyok, a betegségem tartamára 60 korona, azaz hatvan korona segélyt köszönettel megkaptam.

Fiume, 1900. augusztus hó 31-én.

Wiesner Adolf,
szertárvezető.

Mint tanuk:

Polgár Sándor, **Jobban István.**

A leghatalmasabb rendőrök New-Yorkban vannak, mivel itt különös előszeretettel válogatják ki e célra a szálás legényeket. Mintegy 400 közülök 182 centiméter magas s az a 90 kiválogatott rendőr, kik a híres Brodway boulevardon tesznek szolgálatot, átlag véve 192 centiméter magasságuk, úgy hogy mindenütt kimagaslanak a járó kelők közül. A legmagasabb legény Graham 195 $\frac{1}{2}$ centiméter magas s testsulya 111 $\frac{1}{5}$ kilogramm. Ennek atyja is 187 centiméter magas volt, nyolcz testvére átlag 192 centiméter, úgy hogy valósággal óriások családjához látszik tartozni.

Állatok párbaja. A »Természet«-ben olvassuk a következő érdekes apróságot:

A vipera és sündisznó viaskodása már gyakorta volt megfigyelés tárgya, még pedig úgy a szabad természetben, mint pedig fogságban tartott állatok közt, különösen azok részéről, kik érdeklődnek az e fajta tanulmányok iránt. Az ellenfelek nagyon is jó ismerősök s egyébként bizalmatlanul szemlélgetik egymást. A sün minden pillanatban kész arra, hogy összegömbölyödjék, s szempillantásra sem veszi le ellenéről a szemét. Végre mégis ez un rá a dologra, elhagyja helyét s szokott lassu modorában készül tova csuszni. A sün mindjárt észreveszi, hogy itt az alkalmas pillanat; nagy gyorsan ráveti magát a vipera hátára, fogai közé szorítja s azzal összegömbölyödik. Van annyi esze, hogy nem zárja erősen össze fogait, nehogy elcsipje ellensége farkát. A kigyó dühösen visszafordul s ráveti magát a tüskös gömbre, mely őt harapja s fogaival tartja. Hánykodik-vetődik, kétségbeesetten rángatózik, hogy szabaduljon a süntől. Végre azonban a sok seb lebirja s kiszenved. Mikor azután az utolsó vonaglások is megszűntek, a győztes megessi áldozatát. A farkán kezdi, melyet mindvégig a fogaival tartott volt. De nagyon vigyáz arra, hogy a fejét meg ne egye, mert jól tudja, hogy a méreg

a fejben van. Ugy tetszik, arról nincs tudomása, hogy ártalmatlan a kigyóméreg, ha a gyomorba jut. A sündisznó rendszeren csigák, rovarok s földi giliszta-tákból él. De e szokásos táplálékát megtoldja madártojással, gyümölcsessel, sőt a fészekből kiszedett madárfiókkal s más efélével is. Ép ezért vadpusztitónak tartják a gyüölletes és hivatásos vadászok szemében. Versaillesben, közel a Satory-erdőhöz, egy nagy falkörítette kertben egy pár sündisznót bocsátottak szabadba két kis fiókájukkal együtt. Az érdekes család csakhamar megszokott. Szívesen vették a sündisznók a tejet is, melyet egy edényben rendes buvóhelyük közelében helyeztek el. A kertet, mely azelőtt csakugy nyüzsgött a sokféle csiga-bigától, úgy megtisztították, hogy később még csak irtagnak sem lehetett találni ily házhordó állatot. Hanem aztán, mikor zsendülni kezdett a saláta meg az eper, ezeknek is neki esett a tüskés bőrű család, hogy sietve kellett visszavinni őket a Satory-erdőbe.

Tábornokból jezsuita. Madridban, a gyönyörűen díszített kis Szent Ferencz-templomban meghatározó szertartás volt a minap. Előkelő társaság gyűlt össze, hogy a Jézus Társasághoz tartozó Raphael Lacaze atya első miséjét meghallgassa. Rendkívüli sors jutott osztályrészül ennek a páternek. Alig két esztendővel ezelőtt még a spanyol vezérkarnak volt az ezredese, egyszersmind a régenskirálynő személye körül is teljesített szolgálatot, továbbá a fiatal királynak, Alfonzónak is tanítója volt. Elragadóan szép fiatal felesége volt és két gyermeke. A legboldogabb emberek közé is tartozott. Akkor rövid betegség után a felesége meghalt. Amikor ez a keserves csapás érte, hirt kapott, hogy tábornokká nevezték ki. De ő két gyermekének akart csak élni és azt a szeretetet is pótolni akarta nekik, amit anyjuk halálával veszítettek. Ezt nem engedte meg neki a végzete. A halál elvitte két gyermekét is. Difteritiszben veszték el. Ekkor a kétségbeesett tábornok engedelmet kért, hogy a jezsuita-rendbe léphessen. Most mondotta első miséjét pompás miseruhában, amelyet a régens-királynő küldött neki.

A szesz hatása a kappanra. A »Köztelek« legujabb számában hosszabb cikket közöl a mesterséges tojásköltőgépek előnyeiről s hátrányairól. Ez utóbbiakról szólva, mondja el a cikk ezt az érdekes részletet: A mesterséges anyában nevelt csibék lassabban s rosszul is fejlődnek, továbbá tenyésztésre csak ritkán használhatók, gyengébbek, a betegségek iránt fogékonyabbak, az időjárás viszontagságaival szemben kevésbé ellentállóak lesznek. Sokkal helyesebben cselekszik a tenyésztő, aki, ha már mesterségesen költ, legalább természetesen nevel s ha erre a célra kappanokat használ. A kissé szeszszel megitatott kappan alá 25—30 csibét rak, ez azután a kotlóhoz hasonló szeretettel viseltetik a kis csibékkal szemben, hivatgatja őket, kapar nekik s meg is védi őket. Valóban bámulat fogja el az embert a természet e játékanak láttára, hogy egy himemű állat egy kevés szesz behatásának következtében rövid pár óra alatt természetét annyira megváltoztatja. A vad, szeles, harcziás kappanból szelid, gondos s kis csibéiért élő-haló anya lesz. Az eljárás, amivel a kappant nevelővé lehet átalakítani, nagyon egyszerű: Este a kappannak egy kenyérdarabkán egy kis pálinkát, vagy rumot adunk, ettől megrészegevedve fészekre teszszük s alája rakjuk a kis csibéket. A kappan elalszik, reggel felébredve szörnyen csodál-

kozik a nem várt — de nyert — áldáson, egy ideig idegenszerűen nézi végig a csibéket, azután bele-törődik sorsába és vigan kotyogni kezd. Az így felnevelt csibékkal majdnem oly eredményt érünk el, mintha kotlótyukkal nevelnénk.

Egy orosz herceg sirja Debreczenben. A debreczeni fűvészkertben még most is ép és évről-évre föl van hantolva annak az ifju orosz hercegnek a sirja, akit 1849-ben a debreczeni csatában halálosan talált egy magyar ágyugolyó. Az elesett herceget nagy pompával temették el a városba vonuló oroszok s alapítványt is tettek a sirja gondozására. A 70-es évek elején azt beszélték Debreczenben, hogy a sirt éjjel felásták, a halottal eltemetett ékszereket, érdemjeleket pedig elrabolták. A híresztelés azonban nem volt igaz. Most ismét aktuálissá vált a debreczeni fűvészkert bemohosodott sirja, mert a budapesti orosz konzulátus újabb intézkedéseket szándékozik tenni a sir tárgyában. Kérdést intéztek ugyanis Debreczen hatóságához, hogy vajjon a sir kellő gondozásban részesül-e, s oly helyen fekszik-e, hogy ott a család — ha nem is feltűnő emléket — de egyszerű márványtáblát helyeztethessen a félszázados hantokra, mert az elhunyt herceg családjának néhány tagja beutazza Magyarországot s egyetlen nővére imádkozni szándékozik a régóta siratott ifju nyugvóhelyénél.

Japáni tánczosnők. A párisi kiállítás területén épült »Exotikus színház«-ban egy japán ballet-társulat mulattatja újabban esténként a közönséget. A tánczosnők nagyobbára tizenöt-tizenhat esztendősek, de a legidősebb sincs több tizennyolcznál. A zenekarban ötféle hangszeren játszanak, a hangszerek nevei: Gamelan Geodjin, Rebab, Klomong, Gambong és Henong; valamennyi apró harangocskák különféle összeállításai. A különböző hangszínezetek kombinációja és fokozása rendkívül szellemes és finom; harmonikus összehangzásuk lágy és andalító. A tánczosnők mindjárt az első taktusok után rákezdnek a tánczra, amely nagyjából titokzatos gesztusok gyors egymásutánja. Egy állóhelyükből csak alig mozdulnak el, csak a karuk »dolgozik«. És a párisi közönség ennek ellenére is napról-napra megtölti a színházat. Ennyi elég a japáni tánczosnők dicséretére.

Kinai halászat. A mennyei birodalom sok furcsasága közt említésre méltó a halászás ottani módja is. A kinaiak egy madárfaj, a kormorán, szelidített példányai segítségével halásznak. Bámulatos, mennyi halat hoznak föl ezek a madarak és pedig jó nagyokat, úgy hogy lenyelni sem tudják őket. Az ilyen halakkal a kormorán a parthoz uszik, hogy ott erőt vegyen rajta, de miközben prédáját lenyelni igyekszik, akárhányszor másik madár csap le oda és mialatt a két szárnyas a prédán marakodik, a hal sokszor elmenekül. A halász, hogy ezt megakadályozza, csolnakján folyton ide-oda evez a halászó madarak között és mihelyest látja, hogy valamelyiknek hal van a szájában, a madarat kis hálóval elfogja. A halász erre elveszi a kormorántól a halat, kielégíti a madarat egy kisebb hallal és újra a vízbe dobja. Minden madárnak nyakatövére kis zsinór van kötve, hogy a halat le ne nyelhesse, hanem a torkán akadjon. A halász pedig látva, hogy a madár fuldoklik, csak megnyomja egy kicsit a nyakát és az elfogott hal kicsuszik.

Drága csipkék. Sokat irtak már azokról az értékes csipkegyűjteményekről, amelyek királynők

birtokában vannak; kevésbé ismeretes azonban, hogy Amerikában is vannak hölgyek, akiknek rendkívül pompás csipkegyűjteményük van. Az Astor-család csipkéit 1,200.000 koronára, a Vanderbiltéket 2,000.000 koronára becsülik. A világ egy városában sem vásárolnak annyi csipkét, mint New-Yorkban. A pápának — úgy mondják — 3,500.000 korona, Viktória angol királynőnek 1,500.000 korona, a walesi hercegnőnek 1,000.000 korona értékű csipkéi vannak. A királynő nászruháját mesés szépségű drága csipkék díszítették, amelyek rendkívül magas összeget képviseltek.

Madarak repülése. Leggyorsabban repül a madarak közt a szirti fecske, mely egy óra alatt 130 kilométer utat tesz meg. Utána következnek a fecskék, óránként 125 kilométerrel, csak azután a postagalamb átlag 72 kilométerrel óránként. A varjak óránként 40 kilométert, a kékbegy óránként 68 kilométert tesz meg. Egy amerikai lile-fajta (*Charadrius virginicus*) egy 1200 kilométernyi hosszú utat Labradortól—Észak-Braziliáig egyhuzamban tizenöt óra alatt teszi meg, ami 80 kilométernyi utnak felel meg óránként. A ragadozó, mocsári és vízi szárnyasok repülése általában gyorsabb és kitartóbb, mint a tyúk- és verébféléké; így a sasok, az albatros, vihar-madár roppant utat tudnak megtenni, anélkül, hogy utközben megpihennének. Általában a legtöbb madár a legrövidebb irányban és egyhuzamban szereti útját megtenni.

A pestis orvossága. Az indiai orvosoknak pestis ellen való küzdelmükben hatalmas szövetésük támadt. A londoni »Lancet« kalkuttai levelezője ugyanis azt jelenti, hogy ott sikerrel folynak kísérletek az iránt, hogy a szemüveges kigyó mérge ellene hat a pestisnek. A mérget gliczerinnel vegyítik és fecskendezik a bőr alá. Az első kísérleteket pestisbeteg majmokon végezték és minden esetben eredménnyel. A beoltott mérgeanyag aránylag elég jelentékeny volt. Bajos dolog magyarázatát adni annak, hogy miben áll a kigyóméreg gyógyító hatása s eddig nem is sejtik. Egyelőre csak az a biztos föltevés áll még, hogy a kigyóméreg hatásában a pestis mérgeének épen ellenkezője az emberi szervezetre nézve, úgy hogy megsemmisítik egymást. Tudományos körökben érthető várakozással néznek a további kísérletek elébe.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Rechnitz Gerson, Pápa. Elszámoltuk augusztus hónapra. Czimszalag kijavítása iránt megfelelően intézkedtünk. Üdvözlét. — *Augusztin István, Belovár.* Elszámoltuk szeptember és október hónapokra. Üdvözlét. — *Dobó József, Orsova.* Elkönyveltük augusztus és szeptember hónapokra. Üdvözljük. — *Futó Gyula, Salgó-Tarján.* Szeptember hónapra könyveltük el. Üdvözlét. — *Dobos Elek, Szombat-hely.* Küldött 4 korona 76 fillért köszönettel nyugtázzuk. Szívélyes üdvözlét. — *Nagy István, Serke.* Elszámoltuk július és augusztus hónapokra. Teljesen rendben van. Üdvözlét. — *Tolnay Győző, Budapest.* Elkönyveltük szeptember hónapra. Üdvözlét. — *Fehér Ernő, Palota-Ujfalu.* Szeptemberre számoltuk el. Üdvözlét. — *Ketter István, Ujpest.* Elszámoltuk 1900. július és augusztus hónapokra. Üdvözlét. — *Berti József, Győr.* Küldött 10 korona 87 fillért köszönettel nyugtázzuk, megfelelően elszámoltuk. Üdvözljük. — *Gruss Ferencz, Pozsony.* Küldött 3 korona 44 fillért meg-

kaptuk. Balesete ügyében külön levelet irtunk, reméljük megkapta, kérjük sürgős válaszát. — *Dénes János, Budapest.* Folyó hó 2-án kelt levelező lapjának tartalmát beleegyezőleg tudomásul vettük, szívélyes üdvözlét. — *Nagy Márton, Kis-Chocholna.* Előadott indokainál fogva szívesen várunk. Üdvözlét. — *Hustyik Pál, Budapest.* Elszámoltuk augusztusra, cheque-lapokat küldöttünk, szívélyes üdvözlét. — *Vécsei Frigyes, Budapest.* Küldött 62 korona 78 fillért köszönettel nyugtázzuk. Szívélyesen üdvözljük. — *Janoscsák János, Kassa.* Lakásváltozást tudomásul vettük, megfelelően intézkedtünk. Üdvözlét. — *Bencze Lajos, Kaposvár.* Elszámoltuk június, július és augusztus hónapokra. Üdvözlét. — *Nastics Mladenné, Déva.* Megkaptuk, elszámoltuk szeptember hónapra. Üdvözlét. — *Jucker György, Somogy-Szobb.* Elkönyveltük augusztus és szeptemberre. Üdvözlét. — *Király József, Hatvan.* Megfelelően elszámoltuk. Hátralékát szíveskedjék kiegyenlíteni. Üdvözljük. — *Székely László, Jólész.* Elkönyveltük augusztus és szeptember hónapokra. Üdvözlét. — *Nagy János, Lupény.* Küldöttünk. Üdvözlét. — *Pulai Lajos, Ujpest.* Külön levelet irtunk, reméljük úgy azt, mint a küldött cheque-lapokat megkapta. Üdvözlét. — *Lukács Ferencz, Szinér-Várallya.* Küldött 4 korona 40 fillért megkaptuk, megfelelően elszámoltuk. A könyvtár előfizetői közé bejegyeztük. Üdvözlét. — *Lőrinczy Károly, Szatmár gőzfürész.* 5 drb cheque-lapot küldöttünk. Üdvözljük. — *Szilágyi Lajos, Budapest.* Elkönyveltük szeptember és október hónapokra. Üdvözlét. — *Füredi József, Mária-Radna.* Beküldött 9 korona 60 fillért köszönettel nyugtázzuk, tagsági illetékei szeptember hó 30-áig teljesen rendben, kiegyenlítve vannak. Üdvözlét. — *Horváth Gábor, Csála.* Kötvényét elküldöttük, reméljük, hogy kézhez vette. Napokban küldjük a szükséges okmányokat és nyomtatványokat. Ez uton is örömmel üdvözljük tagjaink sorában. Szívélyes üdvözlét. — *Nagy Lajos, Nemes-Ócsa.* Elszámoltuk szeptember és október hónapokra. Üdvözljük. — *Ehrenfeld József, Komárom.* Küldött összeget köszönettel nyugtázzuk. Tagsági illetékei folyó évi augusztus hó 21-éig rendben kifizetve vannak. Szívélyes üdvözlét. — *Pázmándy István, Budapest.* Befizetéseit megkaptuk, köszönettel nyugtázzuk, tagsági illetékei szeptember hó 30-áig kifizetve vannak. Üdvözlét. — *Kovács Mihály, Óhegy.* Augusztusra számoltuk el. Üdvözlét. — *Vecsery István, Budapest.* Megkaptuk, elszámoltuk szeptember hóra, szívélyes üdvözlét. — *Ugrai János, Szarvas.* Elkönyveltük augusztus, szeptember és október hónapokra. Teljesen rendben van, szívélyesen üdvözljük. — *Kovács Imre, Selyp.* Küldött 12 korona 20 fillért köszönettel nyugtázzuk, megfelelően elszámoltuk, szívélyesen üdvözljük. — *Pekurár Simon, Soborsin.* Küldött 4 korona 85 fillért köszönettel nyugtázzuk, megfelelően elszámoltuk, szívélyesen üdvözljük, külön levelet irtunk. — *Vizovisek Mihály, Vinkovcze.* Küldött 13 korona 76 fillért köszönettel nyugtázzuk, az ujonnan belépett tagok, valamint Papp Béni ügyében levelet irtunk, választ azonban mindeztideig nem kaptunk. Kérjük sürgős válaszát. Szívélyes üdvözlét. — *Delling Henrik, Budapest.* Elszámoltuk augusztus és szeptember hónapokra. Szívélyes üdvözlét. — *Helbrigel Vendel, Anina.* Kötvényét elküldöttük. Hozzánk intézett becses levelére nagy elfoglaltságunk miatt csak a napokban válaszolhatunk. Kérjük addig is szíves türelmét. Üdvözlét. — *Mészáros György, Török-Becse.* Elszámoltuk szeptember, október hónapokra. Üdvözlét. — *Berger István, Stájerlak.* Juliusra könyveltük el Hátralékát szíveskedjék beküldeni. Üdvözlét. — *Dudás Márton, Szeged.* Elszámoltuk szeptember és október hónapokra. Üdvözlét. Cheque-lapot küldöttünk. — *Barabás Károly, Belovár.* Elkönyveltük szeptember és október hónapokra. Üdvözlét. — *Tomasovszky Mihály, Szarvas.* Cheque-lapot küldöttünk. Üdvözljük. — *Horgász Antal, Szolnok.* Küldöttünk,

reméljük megkapta. Üdvözöljük. — *Jakuberó József, S.-A.-Ujhely.* Küldött 6 koronát megkaptuk, megfelelően elszámoltuk, és pedig 4 koronát szeptember és október hónapokra, 2 koronát pedig a »Kitartás« könyvtárára. Szívélyes üdvözet. — *Guatkovszky János, Budapest.* Augusztus hónapra számoltuk el. Üdvözet. — *Czukali Pasquale, Sásd.* Csak 3 korona 20 fillért kaptunk, sziveskedjék a hiányzó 20 fillért adandó alkalommal megküldeni. Üdvözet. — *Bartosics József, Pleternica.* Teljesen rendben van, elszámoltuk szeptember és október hónapokra. Üdvözet. — *Tóth József, Kálló-Semjén.* Elszámoltuk augusztus és szeptember hónapokra, tagsági illetékei szeptember hó 30-áig teljesen rendben, kifizetve vannak. Üdvözet. — *Boros Károly, Pusztá-Tenyő.* Elszámoltuk augusztus és szeptember hónapokra. Szívélyes üdvözet. — *Pétermann Keresztély, Nagy-Röcze.* Küldött 4 koronát most nyugtázzuk, elszámolására nézve külön levelet irtunk. Üdvözet. — *Kotsis Pál, Számos.* Tagkönyvet elküldöttük, lapunkat megindítottuk. Kérjük most már, hogy egyesületünket ismerősei körében terjeszteni sziveskedjék. Üdvözöljük. — *Firmdits István, Szolnok.* Küldött 5 koronát megkaptuk. 1 korona 60 fillér feleslege van. Ugy erről mint a többi kérézetről külön levélben fogjuk értesíteni. Szívélyes üdvözet. — *Özv. Szüts Gusztávné, Budapest.* Küldött 5 korona 40 fillért elszámoltuk augusztus és szeptember hónapokra, feleslege van azonban 2 korona, ennek rendezése céljából óhajtanánk, ha bennünket az irodában, hivatalos helyiségeinkben felkeresne. Üdvözet. — *Till Pál, Dorog.* Küldött 16 korona 30 fillért köszönettel nyugtázzuk, megfelelően elszámoltuk. Üdvözöljük. — *Moldoványi Ferencz, Kiszács.* Köszönettel nyugtázzunk 19 korona 79 fillért, megfelelően elszámoltuk. Üdvözöljük. — *Bagaméry László, T.-Szt.-Márton.* Tagsági díjait valamint előfizetést a »Kitartás« könyvtárára megkaptuk. Üdvözet. — *Für Vilmos, Fogaras.* Elszámoltuk szeptember és október hónapokra. Üdvözet. — *Petermann Keresztély, N.-Röcze.* F. hó 1-én küldött 4 korona 80 fillérrel tagsági díjai szeptember hó 30-áig teljesen rendben kifizetve vannak. Szívélyes üdvözet. — *Iván György, Kőbánya.* Küldött 6 korona 80 fillért megkaptuk, elszámoltuk augusztus és szeptember hónapokra. Üdvözet. — *Skergula István, Kassa.* Küldött 2 koronát kézhez vettük, hátralékait sziveskedjék azonban lehetőleg rövid idő alatt beküldeni, nehogy kellemetlenségei legyenek. Üdvözet. — *Kell Mihály, Déva.* Kedves fia részére küldött havi tagsági díjat megkaptuk, köszönettel nyugtázzuk. Szívélyes üdvözet. — *Csajági István, Somogy-Szobb.* Küldött 4 koronát megkaptuk, azonban nem augusztus és szeptemberre, hanem július és augusztus hónapokra számoltuk el. Sziveskedjék előjegyzéseiben utána nézni s a mi elszámolásunk helyességéről s t. Czím tévedéséről meggyőződni. Kérjük azután értesítését. Szívélyes üdvözet. — *Durgula József, Nagy-Koszmály.* Tagsági díját, valamint előfizetését a »Kitartás« könyvtárára megkaptuk. Cheque-lapokat küldöttünk. Üdvözöljük. — *Kállai József, Sáp.* Küldöttünk. Üdvözöljük. — *Kokes Alexa, Anina. Reinhold Rezső, Budapest. Végl János, Sándorudvar. Szabó Miklós, Zólyom. Bod Gábor, Predeál, Szücs Sándor, T.-Szt.-András.* Küldött befizetéseket megkaptuk, az elszámolás tekintetében külön levelet irtunk, amennyiben választ még nem kaptunk, kérjük felvilágosító értesítésüket. Üdvözet. — *Lovass János, N.-Károly.* 11 korona 84 fillért; *Gáspár Vilmos, Csákovár.* 19 koronát; *Bartók Béla, Oroszka,* 19 korona 02 fillért; *Polgár Sándor, Fiume.* 40 korona 16 fillért; *Sziklai László, Budapest,* 24 korona 80 fillért; *Bécsy Vincze, Ivancz.* 10 korona 20 fillért; *Kemény Pál,* 13 korona 56 fillért köszönettel nyugtázzunk, megfelelően elszámoltuk. Szívélyes üdvözet. — *Oláh Liba János, Jászberény.* Elkönyveltük szeptember és október

hónapokra. Üdvözet. — *Steiner Imre, Budapest.* Augusztus és szeptember hónapokra számoltuk el. Üdvözet. — *Kakas Ferencz, Sziget-Csepel. Berner Károly, Ujpest.* Elszámoltuk augusztusra. Üdvözöljük. — *Endrődy András, Ujpest.* Küldött 4 korona 80 fillért kézhez vettük, tagsági díjai ezáltal augusztus és szeptember hónapokra most már teljesen ki vannak fizetve. Üdvözöljük. — *Wieszerák Henrik, Zólyom.* A lap rendes küldése iránt intézkedtünk, hiányzó lapokat elküldöttük. Honosítási ügyében szivesen teszünk sürgető lépéseket, hogy azonban azt megtehessek, értesítsen bennünket egy magánlevélben, hogy milyen stádiumban van az ügy, hova fordult eddig, mi az esetleges akadály, egyszóval kimerítően értesítsen bennünket. Üdvözöljük. — *Magyar Mihály, Kisvárd.* Küldött 9 korona 40 fillért köszönettel nyugtázzuk, megfelelően elszámoltuk. Üdvözöljük. — *Klobucar Márton, Oriovac.* 254. és 255. sz. tagjaink javára számoltuk el. Teljesen rendben van. Üdvözet. — *Dobos Elek, Kaczér Dénes, Szombathely.* Lelkes fáradozásukért fogadják ez uton is őszintén érzett köszönetünket. Hisszük, hogy most szombathelyi tagjaink megkétszereződni fognak, mert látják, hogy mily önzetlenül, fáradságot nem kimélve dolgozunk mindnyájan s eredményesen tagjainkért. Ismételt köszönet.

* Vasuti alkalmazottaknak 25% árengedmény	<p>Vasuti alkalmazottaknak 25% árengedmény</p> <h2 style="text-align: center;">Fogorvosi rendelő-intézet</h2> <h3 style="text-align: center;">BUDAPESTEN</h3> <p style="text-align: center;">VII., Kerepesi-ut 62. I. em.</p> <p>Fog- és gyökérhuzás cocainnal 1 kor. Fogtisztítás ..... 1 » Fogtömések arany, ezüst, platina, ciment..... 2 koronától feljebb Fogak és fogsorok mesteri kivitelben, kitűnő anyagból 3 koronától feljebb.</p> <h3 style="text-align: center;">Szenzációs ujdonság!</h3> <p>Szájpadlás nélküli fogak és fogsorok készítése, a gyökereknek el- távolítása nélkül</p> <h3 style="text-align: center;">ÉVI BÉRLET</h3> <p>24 koronáért a fogak rendbentartása, beleértve a rossz fogaknak tömése.</p> <p>Vasuti alkalmazottaknak 25% árengedmény</p>	* Vasuti alkalmazottaknak 25% árengedmény
---	--	---

Keresk. törvényszékiileg bejegyzett kiegyezési iroda

Budapest, Bécs, **Fellner és Goldschmid** Bécs, Budapest.

BUDAPEST, IV., régi posta-utcza 4.

Elvállalja fizetésektelen cégek kiegyenlítését, diszkrét és megbízható információkkal szolgál. Elfogad pénzügyi behajtást illető megbízásokat, kultiválja a diszkrét kényes kutatásokat. Elvállal mérlegeléseket és az üzlet bármely frázisában mérvadó értesítéssel szolgál.

! Uj találmány!

a
„RADICIN”

egyedüli szer, a mely egyszerű kezelés mellett minden **tyukszem** bőrkeményedést 5—10 nap alatt gyökerestől eltávolít.

— **Ára 70 fillér.** —

Kapható minden gyógytárban.

Központi szétküldés:

KÖLCSEY Z. LAJOS

Budapest, VIII. ker., köztemető-ut 3. sz.

80 fillér beküldése mellett (levélbélyegben is) postán bérmentve megküldetik.

Valódi szepességi

boróka pálinka

kis üstön főzött, kétszer finomított felette egészséges ital.

4 litert tartalmazó edényt bérmentesen küld 4 frt 20 kr. utánvét mellett

Cornides Károly, Felka, Szepes-megye.

Megrendelés alkalmával kérem e lapra hivatkozni.

Alapított 1850.

Feldmann S. utóda

LÖWY SÁNDOR

paplan-, matracz- és ágynemű-készítő

BUDAPEST, VI., Eötvös-utca 23/a, Aradi-utca sarkán.

Elvállal

szállodák, kórodák és intézetek berendezését

az alanti árjegyzék szerint:

Vörös paplan.

I. szám.	3-zsinóru	105/155	%m	á.....	2	kor.	70	fill.
II.	4-	115/165	»	á.....	3	»	10	»
III.	5-	125/175	»	á.....	3	»	50	»
IV.	6-	135/185	»	á.....	4	»	—	»

II. rendű satin-paplan.

I. szám	3-zsinóru	105/155	%m	á.....	4	kor.	40	fill.
II.	4-	115/165	»	á.....	4	»	80	»
III.	5-	125/175	»	á.....	5	»	40	»
IV.	6-	135/185	»	á.....	6	»	—	»

I. rendű satin-paplan egy végben.

I. szám	3-zsinóru	105/155	%m	á.....	5	kor.	20	fill.
II.	4-	115/165	»	á.....	5	»	80	»
III.	5-	125/175	»	á.....	6	»	40	»
IV.	6-	135/185	»	á.....	7	»	—	»

I. rendű minőségű ezüst-cloth.

I. szám	3-zsinóru	105/155	%m	á.....	5	kor.	50	fill.
II.	4-	115/165	»	á.....	6	»	—	»
III.	5-	125/175	»	á.....	6	»	70	»
IV.	6-	135/185	»	á.....	7	»	30	»

Atlasz-paplanok mindenféle színben 14 koronától fölfelé.

Matraczok jó tiszta vászonból 3 részben.

Volin	1. sz. nagyság	180/80	%m	á.....	7	kor.	—	fill.
»	2. »	190/90	»	á.....	7	»	60	»
Tengeri fű	1. »	180/80	»	á.....	8	»	40	»
»	2. »	190/90	»	á.....	9	»	20	»
Afrique	1. »	180/80	»	á.....	9	»	60	»
»	2. »	190/90	»	á.....	11	»	—	»

Lószőr-matraczok legjobb minőségűek 24 kor.-tól feljebb.

Karácsonyra fog megjelenni a „Kitartás” könyvtárának első kötete

A Magyar Szabadságharcz Története

számos képpel, legelőkelőbb iróink tollából.

Előfizetési ára : füzve 1 korona, diszkötésben 2 korona.

Az előfizetési pénzek a »Kitartás« pénztárának küldendőek.

A »Kitartás« könyvtárából minden évben két kötet jelenik meg. Egyik karácsonykor, a másik a husvétünnepre.

Husvétra megjelenik : **Kossuth Lajos élete.**

A későbbi évek folyamán meg fognak jelenni :

A Magyar Nemzet Története

A Rákóczy forradalom története

A tatárpusztítás Magyarországon stb. stb.